

HOMILIE VIJFDE ZONDAG DOOR HET JAAR - B

Toen bisschop Wiertz vorig jaar een basisschool bezocht werd hem door een meisje gevraagd: "Wat doet u de hele dag, hoe ziet uw dag eruit?" De bisschop nam zijn agenda en las voor wat er op een willekeurige bladzijde van zijn agenda geschreven stond: Zijn afspraken, zijn bezigheden, zijn verplichtingen.

Zo zou men het evangelie van vandaag kunnen beschouwen als een dag uit het evangelie van Jezus. Men kan vernemen, hoe Jezus zijn dag invult met zijn taak om het Rijk Gods te verkondigen in een gebroken wereld, die lijdt onder ziekte en pijn, onder verdriet en angst. Jezus stelt tekenen van heil, tekenen van een haast hemelse situatie, als er geen ziekte en pijn meer is, geen droefheid en rouw. Hij geneest de schoonmoeder van Petrus en vele anderen, die aan allerlei kwalen en ziekten leden. Heel de stad tok naar Hem uit. Indrukwekkend, een uitkomst, zo'n mens.

Jezus brengt heil in een gebroken wereld, een wereld van mensen die allen dagelijks hun kruisje voelen, de een meer en de ander minder. Hij brengt heil aan mensen, die ten einde raad zijn en die zich herkennen in de woorden van de arme man Job uit de eerste lezing uit het OT: "Moet een mens niet zwoegen op aarde, dagen maken als een dagloner? 's Avonds denk ik, wanneer wordt het morgen? s'Morgens denk ik, wanneer wordt het avond? En zolang het licht is, ben ik ziek van onrust?" Hoevele mensen van de tijd van Jezus tot nu toe hebben deze zinnen herkend als de verwoording van wat zij dagelijks ten diepste voelen, omdat het verdriet hen terneer drukt en hen teveel wordt. Mensen, die die zoals Job zelf vroom en oprecht leefden. Mensen die zich afvragen: "Waarom heb ik het verdiend? Waarom laat God mij in de steek.

De eeuwenoude woorden van Job blijven actueel. Ze klinken achter haast elke voordeur, luid of zacht. Ze worden gesproken door oud en jong. Ze klinken in het arme en hongerende Afrika, maar even luid klinken ze in het rijke westen. In deze gebroken wereld stelt Jezus zijn tekenen van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde en bevrijdt Hij mensen uit de macht van het kwaad.

Wij zien Jezus graag op deze manier bezig. Ook de mensen van zijn tijd. Van alle kanten brachten zij hun zieken samen, opdat Hij ze zou genezen. Een echt menselijke Jezus. Ze willen, dat Hij niet weggaat. Ze zoeken Hem, want er zijn nog zoveel zieken. Maar wat doet Jezus? Hij zegt: "Laten wij ergens anders heen gaan, opdat ik ook daar kan gaan preken." Jezus laat de zieken ziek. De lammen verlamd en de blinden blind. Hij gaat bidden en preken. Onbegrijpelijk voor ons. Wat zouden wij zeggen van een kerk, die in staat zou zijn om ziekte en honger te beeindigen, maar die zich terugtrekt in eredienst en prediking. Jezus doet het. Hij wil niet enkel als een gebedsgenezer beschouwd worden. Hij is gekomen om mensen tot geloof te brengen, want Hij wil niet alleen lichamelijke kwalen genezen. Hij wil ook medicijn aan ons geven voor ons ziekelijk egoïsme en hoogmoed. Zij wil ons nezen van onze hebzucht, als wij bezeten zijn van ons bezit. Het is door de prediking van Jezus, dat de wereld anders wordt, want de mens is zelf de oorzaak van zoveel pijn en verdriet door zijn egoïsme en hoogmoed. Blijde Boodschap betekent dan: wees niet zo bezorgd voor jezelf, maar durf te vertrouwen op God. Durf te geloven. Dat helpt een mens eveneens vooruit. Dat reden tot dankbare blijdschap.

De dankbare blijdschap is een uiting van levenskunst, die ook God niet zal vergeten. Ook deze drie dagen van carnaval kunnen uiting zijn van een gelovige levenskunst. God is degene die aanleiding tot dank geeft. Daarom volgt op de drie dolle dagen aswoensdag, de dag, waarop wij in een gebaar uiting geven aan ons geloof: 'God, wij zijn van U. Alles wat wij hebben en wat wij zijn, hebben wij aan U te danken.' Daarom laat de echte carnavalist zijn hoofd op aswoensdag

tekenen met het askruisje. Ik wens u mooie dagen toe, met oprechte blijheid en dan tot woensdag bij het askruisje. Amen.